

Přiznání

Kryštof

Až se světlo ztratí
den rozloučí se oponou
a šero ke tmě vrátí
naše slova v touze utonou
řekneš: hvězdy spí na střeších
měsíc tančí, ale nespěchá
vím nejspíš, že přestanem být svatí
přikrytí jen záclonou
a budem mít oba jenom jedno přání
co budem chtít
až do konce konců
až do přiznání

Ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou,
ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou.

A když hranice zmizí
a naše těla rozplynou se
v záři televizí
v siluetu jedinou
řekneš: vzkazy piš na mou tvář,
na zdi kolem,
na polštář, co nejdřív
než je někdo zcizí
než nahoře nám prominou
že budem mít
oba jenom jedno přání
co budem chtít
až do konce konců
až do přiznání

Ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou,
ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou.

Ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou,
ať nám ty chvíle lžou,
že navždy zůstanou.